

स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदत्तु देवाः ॥ ११ ॥

हे अग्ने त्वं यज्ञं दधिषे धारयसि लउर्थे लिट् । कीदृशस्त्वम् प्रजापतेस्तपसा वावृधानः वर्धमानः । सद्यो ज्ञातः अरण्यादुत्पन्नः । किं च स्वाहाकृतेन स्वाहाकारमुक्त्वा कृतेन हविषा सह पुरोगाः पुरो गहतीति अग्रगामी सन् (२.) याहि देवान्गह त्वयि गते सति देवाः हविरदत्तु भक्षयन्तु कीदृशं हविः साध्या साधु श्रेष्ठम् विभक्तेर्दीदिशे ढिलोपे (३.) वृपम् ॥ ११ ॥

II. यदक्रन्दः प्रथमं ज्ञायमान उच्यत्समुद्रादुत वा पुरीषात् ।

श्वेनस्य पक्षौ हरिणस्य बाहूऽपस्तुत्यं महिं ज्ञातं ते अर्वन् ॥ १२ ॥

त्रयोदशाश्वस्तुतिरूपास्त्रिष्टुभो जमदग्निदीर्घतमोभ्यां दृष्टाः अश्वस्तुतौ विनियुक्ताः । हे अर्वन् अश्व यत् यदा त्वमक्रन्दः क्रन्दितवान् ह्येवारवमकार्षीः तदा ते तव महि माहात्म्यम् उपस्तुत्यं स्तोतुं योग्यं ज्ञातम् । कथं स्तुत्यम् तदाह श्वेनस्य पक्षौ हरिणस्य बाहू अनेन क्रन्दनेन ज्ञिताविति शेषः श्वेनपक्षौ शौर्येण हरिणबाहू वेगेनेत्यर्थः । कीदृशस्त्वम् समुद्रात् अन्तरिक्षात् उद्धेर्वा प्रथमं ज्ञायमानः उत वा अथवा पुरीषात् पशोः सकाशात् उच्यन् उत्पद्यमानः ॥ १२ ॥

यमेन दत्तं त्रित ऐनमायुनगिन्द्र एणं प्रथमोऽअध्यतिष्ठत् ।

गन्धर्वोऽअस्य रशनामगृणात्सूरादश्च वसवो निरतष्ट ॥ १३ ॥

वसवोऽष्टगणदेवाः सूरादादित्यमण्डलादश्च निरतष्ट निःकृष्टवन्तः तद्वतेर्लुङि मध्यमबहुवचनम् । ततः त्रितः त्रिस्थानो वायुः यमेन दत्तमेनमश्चम् अयुनक् युक्तवान् युजेर्लङ् संहितायामटो दीर्घः । इन्द्रश्चैनमश्च प्रथमः अध्यतिष्ठत् आदावधिष्ठितवान् । गन्धर्वः विश्वावसुरस्याश्चस्य रशनामगृणात् गृहीतवान् । य ईदृशस्तं स्तुमः । एणमिति णत्वं हान्दसम् ॥ १३ ॥

असिं यमोऽअस्यादित्योऽअर्वन्नसिं त्रितो गुह्येन व्रतेन ।

असिं सोमेन समया विपृक्त आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि ॥ १४ ॥

हे अर्वन् त्वं यमोऽसि आदित्यश्चासि गुह्येन गोप्येन व्रतेन कर्मणा त्रितः